

Danielin kirja – sataviisikymmentäyhdeksän

*Kolmen enkelillisen kosketuksen paljastuminen Danielin näyssä:
profeetallinen ilmoitus*

Jeff Pippenger
2024-03-26

Kymmenennessä luvussa Danielia kosketetaan kolme kertaa, ja nuo kolme kosketusta vastaavat niitä kolmea kertaa, jolloin Daniel henkilökohtaisesti kokee ”mareh”-näyn. Ensimmäinen ja viimeinen ilmestyminen olivat Gabrielin, Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen sanansaattajan. Gabriel on se, joka ottaa Kristukselta sanoman, jonka Isä oli antanut Hänelle, ja välittää sen profeetalle, jonka tulee lähettää se seurakunnille.

Mutta minä ilmoitan sinulle, mitä on merkitty totuuden kirjoitukseen; eikä ole ketään, joka näissä asioissa pitää minun puoltani, paitsi Mikael, teidän ruhtinaanne. Daniel 10:21.

Gabriel tietää olevansa luotu olento, ja juuri siksi hän Ilmestyskirjassa välittömästi kehotti Johannesta olemaan palvomatta häntä.

Ja minä lankesin hänen jalkojensa juureen palvoakseni häntä. Ja hän sanoi minulle: Varo, ettet sitä tee: minä olen sinun kanssapalvelijasi ja veljiesi, joilla on Jeesuksen todistus: kumarra Jumalaa; sillä Jeesuksen todistus on profetian henki. Ilmestys 19:10.

Profetian tutkijan tulee siis ymmärtää, että syyllä, jonka tähden Gabriel ilmaisee, ettei hänen yläpuolellaan ole ketään sen yhteydessä, ”mitä totuuden kirjoitukseen on merkitty”, on erityinen profeetallinen tarkoitus. Kun hän toteaa sen tosiasian, että yksin Kristus ymmärtää Kirjoitukset häntä paremmin, hän osoittaa Kristuksen olevan ”Miikael, teidän ruhtinaanne”. Mutta Miikael ei ole ainoastaan ruhtinas, hän on myös ylienkele.

Mutta ylienkele Miikael, kun hän väitellessään pahalaisen kanssa kiisteli Mooseksen ruumiista, ei rohjennut lausua häntä vastaan herjaavaa syytöstä, vaan sanoi: Herra nuhdelkoon sinua. Juud. 7.

Kaikki kolme kosketusta ovat siis enkelillisiä kosketuksia, ja ne kolme kertaa, jolloin Daniel kokee ”mareh’n”, näyn, ovat enkelillisiä. Kolmannella kerralla, kun Danielia kosketetaan, tarkoituksena on vahvistaa häntä, sillä aiemmin, toisella kosketuksella, hän menetti voimansa.

Sitten tuli jälleen eräs, ihmisen näköinen, ja kosketi minua ja vahvisti minua. Ja hän sanoi: Älä pelkää, sinä suuresti rakastettu mies; rauha olkoon sinulle. Ole luja, ole luja. Ja hänen puhuttuaan minulle minä vahvistuin ja sanoin: Puhukoon herrani, sillä sinä olet vahvistanut minua. Niin hän sanoi: Tiedätkö, minkä tähden minä olen tullut sinun luoksesi? Ja nyt minä palaan taistelemaan Persian ruhtinasta vastaan; ja kun minä lähden, katso, Kreikan ruhtinas tulee. Daniel 10:18–20.

Gabriel muistuttaa Danielia siitä, että hän oli ”tullut tekemään” Danielin ”ymmärtäväksi, mitä sinun kansaasi kohtaa viimeisinä päivinä”, kun hän kysyi Danielilta: ”Tiedätkö sinä, minkä tähden

minä olen tullut sinun tykösi?” Sen mukaisesti, mitä hän oli opettanut Danielille viimeisistä päivistä, Gabriel lausuu sitten, että hän ”palajaan taistelemaan Persian ruhtinasta vastaan; ja kun minä lähden, katso, silloin tulee Jaavanin ruhtinas.” Tämän jälkeen hän alkaa esittää yhdestoista luvun profeetallista kertomusta, joka kuvaa, mitä sataneljäkymmentäneljäentuhatta viimeisinä päivinä kohtaa. Tuo profeetallinen kertomus on sijoitettu taistelun yhteyteen ”Persian ruhtinasta” ja ”Jaavanin ruhtinasta” vastaan.

Todellinen historia Kyyros Suuren ja Aleksanteri Suuren välillä käsitti yli kaksisataa vuotta. Mutta Ilmestyskirjan yhdenentoista luvun suuressa maanjäristyksessä viimeiset tapahtumat etenevät nopeasti, ja heti kun valheellinen pohjoisen kuningas on valloittanut kuudennen valtakunnan, seitsemäs valtakunta, kymmenen kuningasta, joita Kreikka edustaa, suostuu välittömästi antamaan valtakuntansa pedolle.

Yhdellä tasolla sanaa ”mareh”-näky käytetään seitsemän kertaa Danielin kirjan kymmenennessä luvussa. Olemme tarkastelleet noista seitsemästä neljää ja todenneet, että ensimmäinen viittaus on Danielin toteamus siitä, että ennen Kyyroksen kolmatta vuotta Daniel ymmärsi näyn. Seuraavissa kolmessa viittauksessa kussakin näyssä tapahtuvat kolme kosketusta yksilöivät Danielin kokemuksen hänen herätessään kahdenkymmenen yhden päivän murheesta. Hänen heräämisensä herätykseen rakentuu iankaikkisen evankeliumin kolmivaiheisen prosessin varaan, ja näitä kolmea vaihetta edustavat enkelit, vaikka vaihe numero kaksi on ylienkelel Miikael, hän, joka herätti Mooseksen kuolemasta ja otti hänet taivaaseen.

Ne muut kolme kertaa, jolloin sana ”näky” esiintyy luvussa kymmenen, eivät ole ”mareh”, vaan ”marah”. ”Marah” on sanan ”mareh” feminiinimuoto. Se merkitsee näkyä ja kausatiivisesti ”peiliä” tai ”kuvastinta”. Sen määritelmän avain on siinä, että se on ”kausatiivinen”. Se on ”ilmestymisen” näky, mutta se eroaa suvultaan ja siten osoittaa toisenlaisen profeetallisen sanoman. Määritelmänsä mukaisesti ”peili” viittaa siihen, että ne, jotka näkevät näyn, näkevät jonkinlaisen heijastuksen. Tämä on se sanan elementti, joka on ”kausatiivinen”. Kausatiivisen sanan määritelmä ”marah”-sanon yhteydessä on syvällinen.

Termi ”kausatiivinen” liittyy kausaliteetin käsitteeseen tai toimintaan, jossa saatetaan jokin tapahtumaan. Kielitieteessä, erityisesti verbimorfologiassa, kausatiivimuoto on kieliopillinen rakenne, joka ilmaisee, että verbin subjekti saa toisen henkilön tai asian suorittamaan verbin kuvaaman toiminnan. Esimerkiksi englannin kielessä verbi ”to read” saa kausatiivisen merkityksen, kun sanomme ”to make someone read”. Tässä subjekti saa toisen henkilön suorittamaan lukemisen toiminnan.

Kausatiivimuoto osoittaa, että subjekti on vastuussa verbin kuvaaman toiminnan aikaansaamisesta. ”Kausatiivinen” viittaa siihen tapaan, jolla toiminta tai tapahtuma saatetaan tapahtumaan. Ne kolme kertaa, kun Daniel käyttää heprean sanaa ”marah”, katsottu näky saa katselijan muuttumaan sen kuvan kaltaiseksi, jota hän katselee.

Ja ensimmäisen kuukauden kahdentenäkymmenentenäneljänä päivänä, kun olin suuren virran rannalla, sen, jonka nimi on Hiddekel, minä nostin silmäni ja katsoin, ja katso: siinä oli eräs pellavavaatteisiin puettu mies, jonka kupeet oli vyötetty Uufasin puhtaalla kullalla. Ja

hänen ruumiinsa oli kuin krysoliitti, ja hänen kasvonsa kuin salaman näkö (mareh), ja hänen silmänsä kuin tulisoihdut, ja hänen käsivartensa ja jalkansa väriltään kuin kiillotettu vaski, ja hänen sanojensa ääni kuin kansanjoukon pauhu. Ja minä, Daniel, yksin näin näyn (marah); sillä miehet, jotka olivat minun kanssani, eivät nähneet näkyä (marah), mutta heidän päällensä lankesi suuri vavistus, niin että he pakenivat kätkeytyäkseen. Niin minä jäin yksin, ja näin tämän suuren näyn (marah), eikä minuun jäänyt voimaa; sillä verevyyteni muuttui minussa turmelukseksi, enkä säilyttänyt voimaa. Mutta minä kuulin hänen sanojensa äänen; ja kun kuulin hänen sanojensa äänen, vaivuin minä syvään uneen kasvoilleni, kasvoni maata kohti. Daniel 10:4–9.

Yhdenkymmenen yhden surupäivän päättyessä, jotka viimeisinä päivinä vastaavat niitä kolmea ja puolta päivää, jolloin kaksi todistajaa makaa kuolleina kadulla, Daniel saatettiin äkisti näkemään Kristuksen ilmestyksen, ja Hänen ilmestyksensä on ”niin kuin salaman näkö (mareh)”. Tuo tapahtuma, Ilmestyskirjan yhdestoista luvun kolmen ja puolen päivän päättyessä, tuottaa eron, sillä ”miehet, jotka olivat” Danielin ”kanssa, eivät [nähneet] näkyä (marah); mutta suuri vavistus valtasi heidät, niin että he pakenivat kätkeytyäkseen. Sentähden” Daniel ”jäi yksin”, mutta ”miehet, jotka olivat minun kanssani, eivät [saaneet nähdä] näkyä (marah); mutta suuri vavistus valtasi heidät, niin että he pakenivat kätkeytyäkseen”.

Näky, jonka Daniel näki ollessaan yksin, oli feminiininen, kausatiivinen näky, joka muutti Danielin näyn kuvaksi. Tämä muutos toteutui siten, että Danielin inhimillinen voima poistettiin ja hänen kauneutensa muuttui turmelukseksi.

Juuri se liha, jossa sielu majailee ja jonka kautta se toimii, on Herran. Meillä ei ole oikeutta laiminlyödä mitään osaa tästä elävästä koneistosta. Jokainen osa elävästä organismista on Herran. Oman fyysisen organismimme tuntemuksen tulisi opettaa meille, että jokaisen jäsenen on palveltava Jumalaa vanhurskauden välikappaleena.

Vain Jumala voi kukistaa ihmisen sydämen ylpeyden. Me emme voi pelastaa itseämme. Me emme voi uudestisyntyttää itseämme. Taivaallisissa esipihoissa ei lauleta laulua: Minulle, joka rakastin itseäni ja pesin itse itseni, lunastin itse itseni, minulle olkoon kunnia ja kirkkaus, siunaus ja ylistys. Mutta tämä on sen laulun perussävel, jota monet täällä tässä maailmassa laulavat. He eivät tiedä, mitä merkitsee olla sävyisä ja nöyrä sydämeltä; eivätkä he tahdo sitä tietää, jos voivat sitä välttää. Koko evankeliumi sisältyy Kristukselta oppimiseen, Hänen sävyisyyteensä ja nöyryyteensä.

”Mitä on vanhurskauttaminen uskon kautta? Se on Jumalan työtä, jossa hän painaa ihmisen kunnian tomuun ja tekee ihmisen puolesta sen, mitä ihmisen vallassa ei ole tehdä itsensä hyväksi.” Testimonies to Ministers, 456.

Vanhurskauttamisen kokeminen uskon kautta on Jumalan työtä, jossa ihmisen kunnia pannaan tomuun. Näky, jota Danielin kanssa olleet miehet pakenivat, oli Kristuksen ilmestymisen ”kausatiivinen” feminiininen näky, ja heti sen jälkeen, kun Danielin omavanhurskaus oli pantu tomuun, annettiin ne kolme enkelillistä kosketusta, jotka lopulta voimaannuttivat Danielin kantamaan sanoman.

Vuonna 1888 väkevä enkeli laskeutui alas vanhurskauttamisen uskon kautta -sanoman kanssa, sellaisena kuin vanhimmat Jones ja Waggoner sen esittivät. Juuri tuo sama enkeli laskeutui jälleen 11. syyskuuta 2001 täsmälleen saman vanhurskauttamisen uskon kautta -sanoman kanssa. Se merkitsi sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen alkua. Sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen päättyessä alun sanoma toistetaan, sillä Jeesus havainnollistaa aina jonkin asian lopun jonkin asian alulla.

11. elokuuta 1840 juuri tuo sama enkeli laskeutui alas ja aloitti ne kolme vaihetta, jotka toteutuivat vuosina 1840–1844. Nuo kolme vaihetta alkoivat ensimmäisen enkelin voimaannuttamisella 11. elokuuta 1840, toisen enkelin saapumisella 19. huhtikuuta 1844 ja kolmannen enkelin saapumisella 22. lokakuuta 1844. Tuo historia oli esikuva ensimmäisen, kolmesta enkelistä ensimmäisen, laskeutumisesta 11. syyskuuta 2001, jota seurasi toinen enkeli 18. heinäkuuta 2020 tapahtuneessa pettymyksessä, ja se huipentuu kolmannen enkelin saapumiseen pian tulevan sunnuntailain yhteydessä.

Tuon historian lopussa, kun Mikael laskeutuu herättämään Mooseksen ja Elian sen kolmen ja puolen päivän kuoleman jälkeen kaduilla, niin kuin se esitetään Ilmestyskirjan yhdestoista luvussa, ja niin kuin sitä kuvataan myös Danielin kahdessakymmenessä yhdessä surupäivässä, Kristus laskeutuu jälleen. Ensin Hän esittää kirkkautensa näyn, sen näyn, joka painaa ihmisen kunnian tomuun ja saa aikaan erottamisen. Kun Daniel on tomussa, ja sen jälkeen kun Daniel on muuttunut katsoessaan tuota ”kausaatiivista” feminiinistä näkyä, Gabriel koskettaa häntä ensimmäisen kerran ja asettaa hänet vapiseville jaloilleen.

Sitten ylienkelel Miikael laskeutuu alas ”herättämään Mooseksen” ja koskettaa Danielia toisen kerran, jättäen hänet voimattomaksi, koska hänet valtasi todellisuus siitä, että hän todella puhui Herransa kanssa. Sitten Gabriel tulee ja koskettaa häntä kolmannen kerran sekä vahvistaa hänet siihen työhön, että hän on tunnuslippuna pian tulevassa sunnuntailaissa. Nämä kolme kosketusta ovat Ilmestyskirjan neljäntoista luvun kolmen enkelin vertauskuvia, vaikka ne tapahtuvat yhden ainoan päivän aikana.

Ensimmäisen enkelin kokemus sisältää Kristuksen ilmestymisen salamana, erottavan ”syyksi panevan” näyn sekä ensimmäisen kosketuksen, joka nostaa Danielin hänen inhimillisen kunniansa tomusta. Ensimmäisellä enkelillä ovat kaikki ne kolme vaihetta, jotka sisältyvät ensimmäiseen, sillä se edustaa ensimmäistä sanomaa. Ei ole sattumaa, että ensimmäinen kosketus on kirjattu jakeisiin YHDEKSÄN–YKSITOISTA.

Mutta minä kuulin hänen sanojensa äänen; ja kuullessani hänen sanojensa äänen minä vaivuin syvään uneen kasvoilleni, kasvot maata kohti. Ja katso, käsi kosketi minua ja nosti minut polvilleni ja kämmmenteni varaan. Ja hän sanoi minulle: Oi Daniel, sinä suuresti rakastettu mies, ymmärrä ne sanat, jotka minä sinulle puhun, ja nouse seisomaan paikallasi, sillä sinun tykösi minut on nyt lähetetty. Ja kun hän oli puhunut minulle tämän sanan, minä nousin vavisten.
Daniel 10:9–11.

Toisen kosketuksen kokemus, jonka Kristus itse antoi, muuttaa Danielin kykenemättömästä puhumaan kykeneväksi puhumaan Herransa kanssa. Toisessa kosketuksessa Danielissa ei ole

henkeä, joten hänet esitetään tässä Hesekielin kolmannenkymmenennenseitsemannen luvun ensimmäisen sanoman kohdassa.

Ja kun hän puhui minulle sellaisia sanoja, minä painoin kasvoni maata kohti ja kävin mykäksi. Ja katso, eräs, ihmislapsia muistuttavan hahmon kaltainen, kosketti huuliani; silloin minä avasin suuni ja puhuin ja sanoin sille, joka seiso i edessäni: Oi herrani, näyn tähden tuskani ovat vallanneet minut, eikä minuun ole jäänyt voimaa. Sillä kuinka voisi tämän minun herrani palvelija puhua tämän minun herrani kanssa? Minusta näet katosi heti kaikki voima, eikä minuun jäänyt henkeä. Daniel 10:15–17.

Hesekielin toisessa sanomassa neljän tuulen sanoman tulee puhaltaa luiden päälle, jotta ne eläisivät ja nousisivat jaloilleen mahtavana sotajoukkona. Tämän sotajoukon voimaannuttamista kuvaa kolmas kosketus.

Silloin tuli jälleen eräs, ihmisen näköinen, ja kosketti minua ja vahvisti minua. Ja hän sanoi: Älä pelkää, sinä suuresti rakastettu mies; rauha olkoon sinulle. Ole vahva, ole, niin, vahva. Ja hänen puhuessaan minulle minä vahvistuin ja sanoin: Puhukoon herrani, sillä sinä olet vahvistanut minua. Sitten hän sanoi: Tiedätkö, minkä tähden minä olen tullut sinun luoksesi? Nyt minä palaan taistelemaan Persian ruhtinasta vastaan; ja kun minä lähden, katso, Kreikan ruhtinas tulee. Mutta minä ilmoitan sinulle sen, mikä on merkitty totuuden kirjoitukseen; eikä ole ketään, joka pitää minun puoltani näissä asioissa, paitsi Miikael, teidän ruhtinaanne. Myös minä, meedialaisen Daarioksen ensimmäisenä vuonna, juuri minä, seiso i vahvistaakseni ja tukeakseni häntä. Ja nyt minä ilmoitan sinulle totuuden. Katso, vielä nousee kolme kuningasta Persiaan; ja neljäs on oleva paljon rikkaampi kuin he kaikki, ja voimallaan rikkautensa kautta hän nostattaa kaikki Kreikan valtakuntaa vastaan. Daniel 10:18–11:2.

Sanoma, joka herättää kaksi todistajaa eloon Hesekielin luvussa kolmekymmentäseitsemän, on islamin kolmannen vitsauksen sanoma; mutta rivi riviltä se sanoma, jonka Gabriel yksilöi kuvauksessa, jossa Mikael herättää Mooseksen ja ottaa hänet ylös taivaaseen tunnusmerkiksi, on Yhdysvaltain viimeisen presidentin sanoma. Se on kuudennen presidentin (republikaanisen sarven) sanoma, joka surmattiin vuonna 2020, niin kuin oli surmattu myös todellinen protestanttinen sarvi. Danielin kertomuksessa ylösnousemus todellisen protestanttisen sarven murheen päivistä johti republikaanisen sarven ylösnousemuksen tunnistamiseen.

Danielin kymmenennessä luvussa sanaa ”näky” tai ”ilmestys” käytetään seitsemän kertaa. Nuo seitsemän viittausta ilmaistaan samalla heprealaisella sanalla, sillä poikkeuksella, että kolmessa tapauksessa sana on feminiinimuodossa ja muissa neljässä maskuliinimuodossa. Koska seitsemän on täydellisyyden luku, ja kolmen ja neljän yhdistelmä, joka muodostaa seitsemän, on Ilmestyskirjan keskeinen ominaispiirre, jossa seitsemästä seurakunnasta kolme viimeistä, seitsemästä sinetistä kolme viimeistä ja seitsemästä pasuunasta kolme viimeistä erotetaan nimenomaisesti ensimmäisistä neljästä.

Danielin kirja ja Ilmestyskirja ovat sama kirja, ja tässä merkityksessä Daniel ja Johannes ovat sama viimeisten päivien symboli. Kristuksen näky kymmenennessä luvussa on sama kuin Kristuksen näky Ilmestyskirjan ensimmäisessä luvussa.

Ilmestyskirjan ensimmäisessä luvussa Johannes kuulee äänen takanaan ja kääntyy nähdäkseen sen, joka puhuu.

Minä olin Hengessä Herran päivänä, ja kuulin takaani suuren äänen, ikään kuin pasuunan, joka sanoi: Minä olen Alfa ja Omega, ensimmäinen ja viimeinen; ja: Minkä näet, kirjoita kirjaan ja lähetä niille seitsemälle seurakunnalle, jotka ovat Aasiassa: Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamoon ja Tyatiraan ja Sardeeseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan. Ilmestys 1:10, 11.

Olipa kyse Danielin kirjan kymmenennen luvun kolmesta kosketuksesta, tai samasta näystä Ilmestyskirjan ensimmäisessä luvussa, tai Hesekielin kirjan kolmantenäkymmenentenäseitsemännessä luvussa olevista kahdesta sanomasta, tai siitä, että Jesajaa kosketettiin alttarilta otetulla palavalla hiilellä, tämä kokemus osoittaa viimeisen varoitussanomien voimaannuttamisen, ja tuo sanoma alkaa kahden todistajan ylösnousemuksessa heinäkuussa 2023. Daniel, Johannes, Hesekiel ja Jesaja edustavat kaikki sanansaattajaa, joka kuulee takanaan ”vanhoilta poluilta” tulevan ”äänen”, joka kysyy: ”kenet minä lähetän?” Kun tuo sanansaattaja vastaa: ”tässä minä olen, lähetä minut”, hänet vahvistetaan ja hän korottaa äänensä niin kuin erämaassa huutavan ääni. ”Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.”

Jatkamme tätä tutkielmaa seuraavassa artikkelissamme.

”Juuri kuvatus tapahtuman yhteydessä enkeli Gabriel antoi Danielille kaiken sen opetuksen, jonka tämä silloin kykeni vastaanottamaan. Muutamia vuosia myöhemmin profeetta kuitenkin halusi saada lisää tietoa asioista, joita ei ollut vielä täysin selitetty, ja ryhtyi jälleen etsimään valoa ja viisautta Jumalalta. ”Niinä päivinä minä, Daniel, murehdin kolme täyttä viikkoa. Herkullista leipää en syönyt, lihaa ja viiniä ei tullut suuhuni, enkä voidellut itseäni lainkaan.... Minä nostin silmäni ja katselin, ja katso: siinä oli eräs pellavavaatteisiin puettu mies, jonka kupeet oli vyötetty Ufasin kullalla. Hänen ruumiinsa oli kuin krysoliitti, hänen kasvonsa olivat kuin salaman välke, hänen silmänsä kuin tulisoihdut, hänen käsivartensa ja jalkansa kuin kiiltävä vaski, ja hänen puheensa ääni kuin kansanjoukon pauhu’ (Daniel 10:2–6).”

”Tämä kuvaus on samankaltainen kuin se, jonka Johannes antoi, kun Kristus ilmoitettiin hänelle Patmoksen saarella. Ei kukaan vähäisempi kuin Jumalan Poika ilmestyi Danielille. Herramme tulee yhdessä toisen taivaallisen sanansaattajan kanssa opettamaan Danielille, mitä tapahtuisi viimeisinä päivinä.

”Maailman Lunastajan ilmoittamat suuret totuudet ovat niitä varten, jotka etsivät totuutta niin kuin kätkeytyä aarteita. Daniel oli iäkäs mies. Hänen elämänsä oli kulunut pakanallisen hovin viehätyksien keskellä, hänen mielensä kuormitettuna suuren valtakunnan asioilla. Kuitenkin hän kääntyi syrjään kaikesta tästä nöyryyttääkseen sielunsa Jumalan edessä ja etsiäkseen tietoa Korkeimman tarkoituksista. Ja vastauksena hänen rukouksiinsa valoa taivaallisista esikartanoista välitettiin niille, joiden oli määrä elää viimeisinä päivinä. Kuinka hartaasti meidän siis tulee etsiä Jumalaa, että Hän avaisi ymmärryksemme käsittämään ne totuudet, jotka on tuotu meille taivaasta.

”Minä, Daniel, näin yksin näyn; miehet, jotka olivat minun kanssani, eivät nähneet näkyä; mutta suuri vapistus valtasi heidät, niin että he pakenivat kätkeytyäkseen.... Eikä minuun

jäänyt voimaa; sillä kauneuteni muuttui minussa turmeltuneisuudeksi, enkä säilyttänyt voimaa’ (jakeet 7, 8). Kaikilla, jotka ovat todella pyhitettyjä, on samanlainen kokemus. Mitä selvemmin he näkevät Kristuksen suuruuden, kirkkauden ja täydellisyyden, sitä elävämmin he havaitsevat oman heikkoutensa ja epätäydellisyytensä. Heillä ei ole mitään halua vaatia itselleen synnitöntä luonnetta; se, mikä heissä itsessään on näyttänyt oikealta ja kauniilta, näyttää Kristuksen puhtauteen ja kirkkauteen verrattuna vain arvottomalta ja turmeltuvalta. Juuri silloin, kun ihmiset ovat erossa Jumalasta ja heidän näkemyksensä Kristuksesta ovat hyvin hämärät, he sanovat: ‘Minä olen synnitön; minä olen pyhitetty.’”

”Gabriel ilmestyi nyt profeetalle ja puhutteli häntä näin: ‘Oi Daniel, sinä suuresti rakastettu mies, ymmärrä ne sanat, jotka minä sinulle puhun, ja nouse seisomaan: sillä sinun tykösi minut on nyt lähetetty. Ja kun hän oli puhunut tämän sanan minulle, minä nousin vavisten seisomaan. Silloin hän sanoi minulle: Älä pelkää, Daniel, sillä ensimmäisestä päivästä asti, jona sinä annoit sydämesi ymmärtääksesi ja nöyryyttääksesi itsesi Jumalasi edessä, sinun sanasi kuultiin, ja minä olen tullut sinun sanojesi tähden’ (jakeet 11, 12).”

“Kuinka suuri kunnia osoitettiin Danielille taivaan Majesteetin taholta! Hän lohduttaa vapisevaa palvelijaansa ja vakuuttaa hänelle, että hänen rukouksensa on kuultu taivaassa. Vastauksena tuohon hartaaseen rukoukseen enkeli Gabriel lähetettiin vaikuttamaan Persian kuninkaan sydämeen. Hallitsija oli vastustanut Jumalan Hengen vaikutuksia niiden kolmen viikon ajan, jolloin Daniel paastosi ja rukoili, mutta taivaan Ruhtinas, ylienkeli Miikael, lähetettiin kääntämään itsepäisen kuninkaan sydän ryhtymään johonkin ratkaisevaan toimeen vastaukseksi Danielin rukoukseen.

“Ja kun hän puhui minulle sellaisia sanoja, minä painoin kasvoni maahan ja kävin mykäksi. Ja katso, joku, ihmislapsien kaltaisuuden muotoinen, kosketi huuliani.... Ja hän sanoi: Oi sinä suuresti rakastettu mies, älä pelkää: rauha olkoon sinulle, ole vahva, niin, ole vahva. Ja kun hän puhui minulle, minä vahvistuin ja sanoin: Puhukoon herrani; sillä sinä olet vahvistanut minua’ (jakeet 15–19). Niin suuri oli Danielille ilmoitettu jumalallinen kirkkaus, ettei hän kestänyt sen näkemistä. Sitten taivaan sanansaattaja peitti läsnäolonsa kirkkauden ja näyttäytyi profeetalle ‘ihmislapsien kaltaisuuden muotoisena’ (jake 16). Jumalallisella voimallaan hän vahvisti tämän nuhteettoman ja uskovan miehen kuulemaan hänelle Jumalalta lähetetyn sanoman.

”Daniel oli Korkeimman omistautunut palvelija. Hänen pitkä elämänsä oli täynnä jaloja palvelustekoja Herralleen. Hänen luonteensa puhtautta ja horjumatonta uskollisuuttaan vastasi ainoastaan hänen sydämensä nöyryys ja hänen katumuksensa Jumalan edessä. Toistamme: Danielin elämä on innoitettu kuvaus todellisesta pyhityksestä.” Sanctified Life, 49–52.